

РЕШЕНИЕ

№ 22308

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3499** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 19447 от 23.10.2024 г., постановено по НАХД № 11474/2024 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление /НП/ № 25/08.08.2022 г., издадено от Директора на Областна дирекция по безопасността на храните-С. град, с което на "Криста С" ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл.83, ал.1 от ЗАНН и чл.131, ал.1, т.4 от Закона за храните /ЗХ/, за нарушение на глава II, чл.5, § 2, б.,„ж“ от Регламент (ЕО) № 852/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 г. относно хигиената на храните.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена чрез пълномощника адв.Б., в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, обжалва същото. Наведените в жалбата касационни основания са нарушение на закона, поради неправилно приложение на материалноправните разпоредби и допуснато съществено нарушение на процесуални правила. Касаторът се оплаква, че Съдът не е анализирал представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. Отрича тезата на СРС за липса на дължимите в НП реквизити по чл.42 и чл.57 ЗАНН. Настоява, че липсата на записи за извършени действия в посочената в НП програма и документи доказва липса на наблюдение и самоконтрол в критичните контролни точки, а това създава реален риск за безопасността на храните. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови

друго, с което да потвърди НП. В с.з. касаторът чрез адв.Б. поддържа жалбата, моли за отмяна на съдебния акт и за присъждане на разноски по списък.

Ответникът по касация - "Криста С" ЕООД, не е взел становище по касационната жалба, а в с.з. не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли касационната жалба да бъде уважена.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледан по същество, въпросът за нейната основателност почива на следните съображения:

С разглежданото постановление е ангажирана административно-наказателната отговорност на "Криста С" ЕООД за нарушение, изразяващо се в неводене на записи по системата за управление на безопасността на храните, разработени за обекта и съизмерими с характера и обема на извършваната в обекта дейност, а именно: дневници за входящ контрол на храните, за хигиенното състояние на обекта и за температурен режим.

Районният съд е приел, че дружеството е подало жалбата срещу НП в срок с мотива, че на 22.07.2024 г. управителят на същото е получил покана за доброволно изпълнение от ЧСИ Г. Д. и така е разбрал, че спрямо юридическото лице има издадено НП от 2022 г.

Съдът е установил, че АНО е отбелязал върху НП, че на основание чл.58, ал.2 ЗАНН същото е влязло в сила на 25.09.2022 г., след което е поискал от частен съдебен изпълнител Д. да образува изпълнително дело за събиране на сумата по наложената имуществена санкция. След образуване на изпълнителното дело е изпратена покана за доброволно изпълнение, която не била получена, но било оставено съобщение, че "Криста С" ЕООД има да получава документи от ЧСИ Д.. Така управителят на дружеството твърди, че е научил за процесното НП на 22.07.2024 г. Съдът се е позовал на приложената към жалбата бележка от служител от кантората на ЧСИ Д. (л.11 от НАХД № 11474/2024 г.).

По аргументи, подробно изложени в решението и в протоколно определение от 23.10.2024 г., Съдът е приел, че НП не е редовно връчено и поради това не е влязло в сила преди сезирането му. Така СРС не е уважил възражението на ответника за просрочие на жалбата.

Правилно районният съд е приел, че НП не е било редовно връчено и не е влязло в сила.

Препоръчаното съобщение за връчване на НП не е получено от жалбоподателя и е върнато като "непотърсено". Съгласно чл.34, ал.1, т.4 от Закона за пощенските услуги, "препоръката" е допълнителна услуга към универсалните пощенски услуги, като пощенските пратки по ал.1, т.1, б."а", "б", "г" и "д" и по ал.2 могат да бъдат препоръчани или непрепоръчани. По смисъла на § 1, т.10 ДР на същия закон "препоръка" е допълнителна услуга, представляваща договорено осигуряване срещу рискове от загубване, кражба и повреда, за което на подателя се издава документ за приемане на пощенската пратка и по негово искане и известие - за доставянето ѝ на получателя. Изискването за удостоверяване получаването на препоръчаната пратка чрез известие за доставяне (т.н. обратна разписка) е скрепено с императивни изисквания за връчване на същата, които са регламентирани в Наредба №4 за пощенските съобщения (ДВ бр. 97/1979 г.), която на основание § 99 от ПЗР на ЗИДЗПУ е запазила действието си след отмяна на Закона за съобщенията. Съгласно чл.57 от тази Наредба, препоръчаните пратки се доставят на получателя на посочения адрес или в п. т. т. срещу подпис в служебната разносна книга, а съгласно чл.59 от същата, препоръчани пратки, изпратени до лица, обслужвани от доставни шкафове, се доставят при възможност лично на получателите, на членове от семействата им, а при липса на такава възможност получателят се уведомява с известие за явяване в п. т. т. станция. Изпратеното писмо,

върнато с отбелязване "непотърсено", не може да се приеме като годно доказателство за връчването му. Съдебната практика трайно приема, че такова връчване не е редовно. Препоръчаното писмо с известие за доставяне не може да бъде върнато от пощите с формалната причина "непотърсено". Обстоятелството, че получателят на писмото не се е явил в съответния пощенски клон да го получи, предвид евентуално оставеното му съобщение, че за него има препоръчано писмо, не освобождава пощите от задължението им отново да потърсят получателя на неговия адрес. Затова препоръчано писмо, върнато от пощите с отметка "непотърсено" не може да бъде прието за недоставено по вина на получателя.

Касационната инстанция обаче намира, че СРС е постановил решението си при допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в това, че се е доверил безрезервно на твърдението на жалбоподателя, че е научил за изпълнителното производство и за процесното НП на 22.07.2024 г. Основание за това е единствено фотокопието на бележката от ЧСИ, носеща датата 22.07.2024 г. Тази бележка обаче не притежава достоверна дата. Съдът е следвало да изиска от частен съдебен изпълнител Г. Д. информация по образуваното изпълнително дело – кое е първото действие по изпълнителното дело, доведено до знанието на длъжника; на коя дата до "Криста С" ЕООД е изпратена покана за доброволно изпълнение; какви действия са предприети за връчването ѝ; поради какви причини не е била получена; извършени ли са последващи действия по връчване на поканата; на коя дата и по какъв начин е оставено съобщение, че "Криста С" ЕООД има да получава документи от ЧСИ. Следва да се установи на коя дата и по какъв начин жалбоподателят се е снабдил с приложената към жалбата покана изх.№ 08025/12.07.2022 г., респ. на коя дата му е била връчена същата. Едва след преценката на тези относими обстоятелства може да се направи извод за това на коя дата лицето е узнало за издаденото срещу него НП № 25/08.08.2022 г. и оттам – от коя дата за него е започнал да тече срокът за съдебно обжалване на същото. Преповерявайки се на фотокопие без достоверна дата, Съдът е направил необоснован извод за процесуална допустимост на жалбата.

Изложеното дотук налага съдебният акт да бъде отменен и делото да се върне за ново разглеждане в първата инстанция. Указаните по-горе пропуски следва да се преодолеят при новото разглеждане на делото в СРС.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разностите в касационното производство по аргумент от нормата на чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран и на осн. чл.222, ал.2, т.1 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 19447 от 23.10.2024 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 11474/2024 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените указания. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.